

Robinson pschikladascho, až pšome huškej
homow šapafcho. Robinsonowej wozy glě-
daschtej jan na lož, a lěž něbdu wot tam
s zohnom po nogo pschijěsch, ale podermo,
lězrownož hogeni juž zeku gožinu še moźne
gorěfcho. Ga žafcho Pětko: Ša zu k loži
plěsch a jim gronišch, až deje naju šobu
wšěsch. Robinson poschafcho jogo ša to,
a napominafcho jogo, ab še předk glědaš,
aby ku šchože nepschifcheš.

Pětko wotkama něto selenu gašufku,
wese ju do guby a potom škozj do morja.

Šan: „Šo s teju gašufku šchěfcho?“

Šan: Selena gašuf jo pla žiwych luži
šname mēra; a chtož se seleneju gašufku
k nim pschizo, tomu niz štego něžnje. Pětko
wese ju togodla se šobu a plějafcho k loži,
a dyž běfcho tam, plějafcho hokoło něje a
wolafcho, ale nicht jomu nēwotgroni. Won
pschime togdla šchtryfowy jabeš, šenz škože
došoj wišafcho, a lěšefcho po nom gorěj,
pscheze selenu gašuf w gube. Ako běfcho
taš hušoko, až možafcho psches plaški na
lož glědasch, wižefcho tam žarne šchumplate
šwēre, šenz chapjafcho wajasch, dyž Pětko
huglědnu. Pětko še powlěfnu, ale došulž
šwēretko taš šefchne žnjafcho, še myšlafcho,
až pla nogo pomoz pyta. Won štupi togo-
dla na lož a ajlafcho šwēre, ako běfcho až
k nomu dolěško; potom běfcho počno wja-
šela, wikotafcho s hogonom a škofafcho
hokoło nogo.

Pětko chojžafcho po loži a wolašcho, ale
nicht jomu nēwotgroni. Won glědascho
na wšchytne rēdne wězy, šenz tam hokoło
lažachu, a běfcho s šchebjatom k trepe